

„le tudtad-e írni e leírhatatlan érzést”

Tolnai Ottó nyolcvanéves

FEUILLETON - LXIV. évfolyam, 27. szám, 2020. július 3.

Kétségtelen, hogy Tolnai Ottó széles áradatú irodalmi megnyilvánulásaiban egy-egy részletesen leírt mozdulatnak, ismerős gesztusnak, egyszerű köznapi cselekedetnek (mint amilyen például egy járdaszakasz végigsöprése) a szokásosnál sokkal nagyobb akcentusa és jelentősége van, és ahogy haladunk az időben a nyolcvanadik születésnap felé, ez az akcentus és jelentőség, a kicsi, a „kis semmis” evidenciája mintha még tovább is növekedne nála, sajátos ellentmondásban a kinyomtatott életmű zavarba hozó terjedelmével. A nagyszabású formátlanságban megtalálni azt a bizonyos minimális, legkisebbre redukált formát, aminek viszont pontos jelentése és plasztikus konnotációja van: minden valószínűség szerint emiatt Tolnai Ottó a legszabadabb élő magyar író. És ebben, az ő szabadságában még azt a címben említett leírhatatlan érzést, ezer bolha összehangolt képtelen mozdulatát is világosan érzékeltetni lehet.